

Nº71 ABRIL 2001

L'EVOLUCIÓ

BUTLLETÍ D'INFORMACIÓ I OPINIÓ DEL COL·LECTIU AUTÒNOM DE TREBALLADORS-MOSSOS D'ESQUADRA (CAT-ME)

SINDICAL

- Santos Santamaria
- Delegats del CAT
- Ens l'han tallat
- Relació de tasca jurídica
- Situació econòmica del CAT
- Més sobre indemnitzacions

OPINIÓ

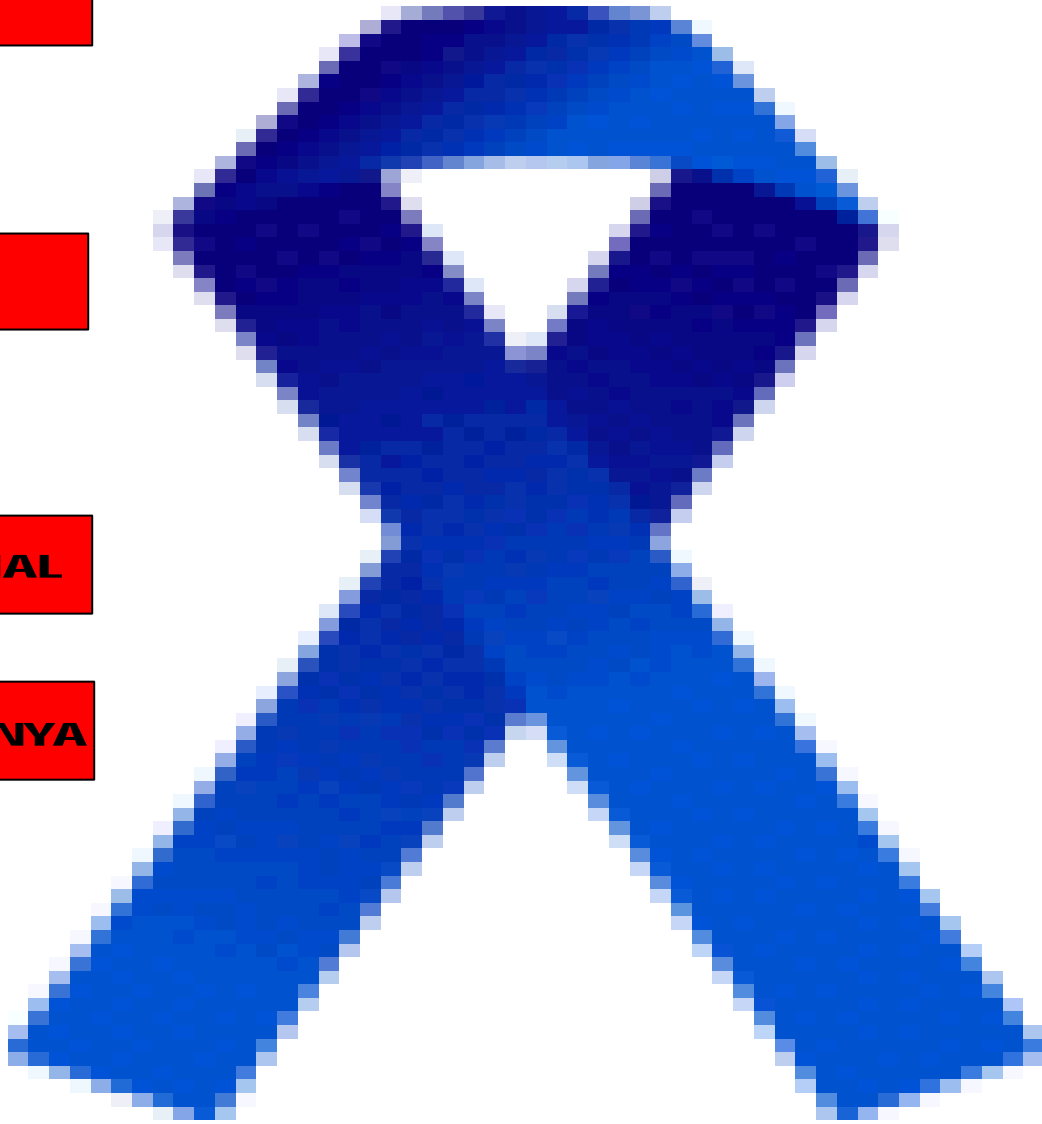
- Processos selectius manipulats? nooooo! 2ª Part
- Per un amic mort
- Garita i promoció
- Hi havia una vegada...

PROFESIONAL

- El CAT a Internet

CANYA&CONYA

- L'Entrevista
- Bud&Ginger

*EL DIA 24 D'ABRIL, VINE A LA
CONCENTRACIÓ*

dimarts 24 d'abril a les 19:00 hores

*CONCENTRACIÓ DAVANT DEL
Nº 96 DE LA RONDA GENERAL MITRE
DE BARCELONA*

EDITORIAL

Com ja hem explicat i fet públic en diverses ocasions, fins a la data, hem estat convocant i realitzant assemblees generals extraordinàries una vegada al mes, cada dia 15, si fa o no fa, com a mecanisme de participació de l'afiliació en la direcció del sindicat. Tanmateix, aquesta participació, sempre ha estat molt minsa, motiu pel qual, el Secretariat Permanent ha decidit que aquestes reunions mensuals deixin de ser assemblees per convertir-se en reunions de Secretariat Nacional. Recordem que, tot i ser reunions de SN, tots els afiliats i tenen dret d'assistència, per tant, no minva la possibilitat de participació per aquells que ho vulguin. Només convocarem assemblees quan sigui estrictament necessari.

La reunió de SN d'aquest mes es celebrarà el dia 17 (el dia 15 és diumenge i el 16 dilluns de Pasqua), a les 10:00 en primera convocatòria. Tots els dirigents i afiliats que hi vulgueu assistir hi esteu convocats.

Per a que tingueu una idea del que es parla o decideix en aquest tipus de reunió, us fem un petit extracte del contingut de la del mes passat. En l'Assemblea del dia 15 de març es va tractar:

- Delegació de la capacitat de decidir sobre interposició de recursos en el Secretari General, amb resultat positiu.
- Creació de la figura de l'afiliat honorari, amb resultat negatiu.
- Proposta per l'ampliació del pacte sobre drets sindicals, amb resultat positiu.
- Inserció de publicitat a la revista, es precisa més informació.
- Problemàtica general del Cos, CAS, mobilitzacions, reivindicacions, etc.
- Informació i debat de temes jurídics, denúncies, contenciosos, etc.
- Elecció de delegats sindicals.
- Restabliment de contactes amb el sindicat de l'Ertzaintza, ERNE.
- Realització de cursos de formació, amb resultat negatiu.
- Estat de la reivindicació per cobrar nocturnitat.

L'ordre del dia el fem obert, de forma que els temes a tractar els proposen els assistents i, si hi ha algun tema que per diverses raons no es pot decidir a la mateixa reunió, es posposa o es convoca una assemblea extraordinària.

No és que pel fet d'assistir a aquestes reunions es solucioni res concret, s'obtinguin resultats immediats, o altri benefici materialment avaluable, però, si més no, sàpigues que, si vols, pots participar en el teu sindicat, pots dir el que penses, proposar idees, donar opinions, cosa que pels qui estem dirigint aquesta organització de persones i per les persones considerem molt important.

Així que ja ho saps, si vols, vine.

LA CONCENTRACIÓ DE PROTESTA D'AQUEST MES DAVANT EL Nº 96 DE LA RONDA GENERAL MITRE ES FARÀ EL DIA 24 A LES 19:00 H. NO DEFALLEIXIS, VINE !

Sobre la mort del company Santos SANTAMARIA, tot i que el més lògic potser hagués estat dedicar-li l'editorial d'aquest mes, hem decidit dedicar-li un article que expressa el sentiment del CAT-ME.

Aquesta publicació s'edita amb una freqüència mensual i conté informació sindical i professional, destinada al col·lectiu de mossos, afiliats o simpatitzants del CAT.

L'equip encarregat de l'execució tècnica d'aquesta publicació està format per col·laboradors que dediquen temps lliure, coneixements i experiència per a la seva confecció.

SUMARI EDITORIAL

- Editorial 2

SINDICAL

- Santos Santamaria 3
- Delegats del CAT 4
- Ens l'han tallat 5
- Relació de tasca jurídica 7
- Situació econòmica del CAT 10
- Més sobre indemnitzacions 15

OPINIÓ

- Processos selectius manipulats? nooooo! 2ª Part 8
- Per un amic mort 11
- Garita i promoció 14
- Cria fama i dorm la palla 16
- Hi havia una vegada... 18

PROFESIONAL

- El CAT a Internet 6

CANYA&CONYA

- L'Entrevista 12
- Bud&Ginger 19

CAT

TELÈFON
93 485 03 50

FAX
93 309 44 80

URGÈNCIES
TELÈFON MÒBIL
629 73 91 92

INTERNET
www.catme.es.vg

E-MAIL
cat-me@teleline.es

ADREÇA
c/ Tànger 48, Baixos Esquerra
Barcelona 08018

EDITA

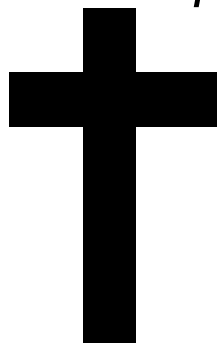
CAT

Col·lectiu Autònom de Treballadors-
Mossos d'Esquadra
Dep. Legal: B-13161/99

El Col·lectiu Autònom de Treballadors no comparteix, necessàriament, les opinions expressades pels seus col·laboradors.

SANTOS SANTAMARÍA

"mosso d'esquadra"

És més senzill reflexionar sobre el dolor que fer-lo des del dolor. És aquest el punt de sortida, perquè tots són avui una mica Santos Santamaría. *"Mosso destinat a Roses mort en un atemptat terrorista"*. Aquesta és la notícia, objectiva, mera dada per engrossar la llista de les víctimes causades pel terrorisme. Per a nosaltres, la notícia és que han assassinat a un company, que l'han assassinat mentre desenvolupava la seva feina. Un cotxe-bomba covard, un altre esdeveniment miserable. Ningú de nosaltres el coneixia personalment, però poc importa. Compartim uniforme i compartim generació. Sempre és d'hora per morir, però fer-lo amb trenta i pocs anys, l'edat en que un comença a tenir passat i encara té futur, i fer-lo per qüestions que no tenen res a veure amb el devenir natural de la vida, és quelcom que ningú, per molt que es digui el que es digui, pot justificar. Mirem la seva foto, publicada en els mitjans de comunicació, i veiem la cara de un noi que deixa veure l'uniforme de mosso sota seu. El mateix jersei que el nostre, la mateixa camisa que la nostra. Mirem la seva foto i no podem evitar veure'ns a nosaltres mateixos. Però nosaltres seguim aquí, pitjant les tecles de l'ordinador, donant forma a aquest article. I ens adonem que el nostre llenguatge té moltes carències, que les paraules de que disposem no poden transmetre allò que es vol transmetre. Sí, podem posar que sentim dolor, que la barbàrie torna a tenyir el normal desenvolupament de la societat humana, que no hi ha dret que passi el que està passant i tot això no serien més que paraules. Però com transmetre el dolor en sí? És impossible, ho és en un escrit com aquest, doncs hi han coses que no és transmeten, sinó que es senten. Poca cosa ens queda, llavors, per fer. Únicament cridar en silenci i no oblidar mai que han matat a un mosso, que han tornat a matar a una persona.

Què els Déus castiguin com es mereixen a tots aquells que tinguin la més mínima responsabilitat!

DELEGATS DEL CAT

Després d'haver treballat el tema durant dos mesos, finalment estem en disposició d'informar-vos sobre qui ostenta la condició de delegat sindical del **CAT** en un gran nombre de destins.

No ens ha estat possible aconseguir delegats a totes i cadascuna de les destinacions. A vegades perquè els afiliats allà destinats no han volgut assumir aquest compromís i d'altres perquè desconeixem els afiliats que hi tenim, ja que no se'ns informa dels canvis de destinació. Si observes que en el teu destí no hi ha delegat i estàs disposat a ser-ho, posa't en contacte amb nosaltres.

El company Jordi GONZÀLEZ PARRA, es posarà en contacte personal o telefònic amb tots i cadascun dels delegats per tal d'establir un sistema de comunicació interna àgil i efectiu. Periòdicament, fent servir aquest canal, es trametrà a tots els delegats informació complerta sobre tota l'activitat i actualitat sindical i professional, a més de tota la informació que els calgui o vulguin per l'exercici de la seva funció. Volem agrair a tots els companys que han acceptat aquest compromís la seva disponibilitat i valentia.

En l'assemblea extraordinària celebrada el propassat dia 15 de març a la nostra seu de Barcelona resultar escollits com a delegats els següents companys :

BARCELONA

Brigada Mòbil
 Vilafranca del Penedès
 Sant Feliu de Llobregat
 Trànsit Barcelona
 Grup Caní
 Igualada
 Científica Barcelona
 Escortes
 Divisió Central d'Investigació
 Oficina d'Atenció al Ciutadà
 Palau de la Generalitat
 Patrulles
 La Roca
 Terrassa
 Sala Central de Coordinació Operativa
 TEDAX
 Vic
 Wad-Ras
 Subsòl
 Granollers
 Suport Penitenciari
 Brians
 Trinitat
 Model

TARRAGONA

Tarragona
 Tortosa
 Amposta

L'EVOLUCIÓ DELEGATS DEL CAT

LLEIDA

Lleida

Tremp
Viella

GIRONA

Girona
Policia Administrativa
Ripoll
Puigcerdà
Sant Feliu de Guíxols
Banyoles
Blanes

Com podeu veure, són 39 companys que, juntament amb la resta de dirigents del sindicat, formen part del Secretariat Nacional, garantint-ne així la democràcia interna. Animem als companys que ens han dit que no o als qui estigueu en destins on no hi tenim delegat a que doneu un pas endavant i entreu a donar la cara en la nostra lluita.

SALUT !

PD Seguint les altives ensenyances sobre praxis sindical del nostre estimat amic, l'aneguet lleig, els delegats, ja sabeu que cada divendres hi ha sopar per incrementar la cohesió interna del sindicat i pagat per aquest, a l'hotel Riviera de l'autovia de Castelldefels.

PD PD. Per evitar malentesos, l'anterior PD **ÉS CONYA**, com a molt, si hi ha algú necessitat, li podem deixar la nina inflable que portem a les manis.

ENS L'HAN TALLAT

Fins fa poc temps, l'empresa, en aplicació del pacte sobre drets sindicals, facilitava local sindical compartit a cada regió policial amb la dotació adequada per l'exercici de la nostra funció, dotació que incloïa una línia telefònica per cada organització i una línia compartida per fax.

Ara, fent una reinterpretació unilateral del pacte ens han tallat la línia telefònica del local de Girona, dels altres locals no en dic res perquè encara no ens en han fet entrega. El tema ens afecta molt directa i negativament i, des del punt de vista del servei que podem oferir als nostres afiliats i al col·lectiu en general, també afecta a tothom. Hem iniciat el procediment per demandar a l'empresa per incompliment del pacte i dels drets sindicals, però, guanyem o perdem, passarà el temps i de moment, no tenim telèfon a Girona.

Així doncs, ara com ara, per qualsevol qüestió us heu de dirigir a la seu central del sindicat, a Barcelona.

També hem cregut innecessari, en aquestes circumstàncies, el manteniment d'un alliberat a Girona, i, per tant, l'alliberat que treballava a Girona, ara està treballant al local de Barcelona, el que no treu que es continuïn fent visites sindicals a les comarques, repartint les revistes o anant al lloc on sigui requerit.

EL CAT A INTERNET

Des de fa molt de temps el **CAT** te la seva pàgina a Internet, www.catme.es.vg, una pàgina oberta a tothom, mossos d'esquadra, professionals de la seguretat i públic en general, etc., una pàgina web útil i necessària, sense imatges i aplicacions que la facin lenta i aburrida, sense un disseny que ens faci babejar, però molt útil.

Que podem trobar a la nostra pàgina?

El primer que trobem i que es una peculiaritat única a comparació de les pàgines de les altres organitzacions sindicals del cos i que es fa amb l'esperit d'ajuda i donar-nos a conèixer a tothom es que la pàgina es troba tant en català com es castellà, fet que possibilita l'entrada d'altres professionals castellanoparlants que poden col·laborar amb nosaltres a fer una pàgina millor i més útil per a tots, no només mossos sinó d'altres col·lectius professionals.

A part d'una petita introducció sobre qui som, que fem i que volem i sobre la història del **CAT** trobareu l'índex amb els següents apartats:

- **INFORMACIÓ SINDICAL:** Comunicats, plataforma reivindicativa del **CAT-ME**, mobilitzacions, etc.

- **PUBLICACIONS:** *L'EVOLUCIÓ*; on podreu trobar totes les EVOLUCIONS editades en format original des de gener de 1999.

- **LEGISLACIÓ INTERNA:** on podeu trobar tota la legislació aplicable als membres del cos de mossos, lleis, decrets, ordres i instruccions, tot a l'abast d'un clic de ratolí, sense cap tipus de limitació independent de si ets afiliats o no.

- **LEGISLACIÓ DIVERSA:** potser l'apartat més extens on podreu trobar la legislació separada per diferents temàtiques:

- * Normativa general (estatal i autonòmica)
- * Normativa d'àmbit intern
- * Normativa penal i jurídica
- * Normativa de trànsit
- * Seguretat ciutadana
- * PNT'S (disponibles per comanda només a MMEE)
- * Consulta Codi Penal programa de consulta del Codi Penal
- * Seguretat privada
- * Joc i espectacles
- * Policia de menors
- * Armes i explosius
- * Normativa del DNI
- * Normativa del passaport
- * Estrangers
- * Protecció civil
- * Règim local
- * Temaris convocatòries El temaris de les convocatòries recopilats i indexats
- * Índex alfabètic per trobar més fàcilment totes les normes disponibles a la web

Trobareu més de 200 normes, lleis orgàniques, lleis estatals i autonòmiques, decrets, decrets lleis, ordres, instruccions, etc., a la teva disposició.

- **JURISPRUDÈNCIA APLICABLE:** no es la típica pàgina de sentències d'interès policial, d'aquestes en podeu trobar en altres llocs, aquí trobareu les sentències que ens afecten al nostre àmbit laboral i personal, índex correctors, expedients disciplinaris, etc., interessant.

- **CONVOCATÒRIES I OPOSICIONS:** les bases de les convocatòries i oposicions del cos, amb les dades més interessants, dates previstes, etc.

- **SERVEIS SINDICALS:** que ofereix el **CAT-ME**, assegurança de sou, assessoria jurídica, defensa legal, recursos i contenciosos gratuïts, temaris, informació sindical i laboral, etc., no ho dubtis afiliat i gaudeix dels nostres serveis.

- **INSTÀNCIES I RECURSOS:** vols demanar l'aplicació de la sentència dels índex correctors? l'aplicació de la congelació de sou del 97? aquí trobaràs les instàncies necessàries.

- **PERMISOS I CRITERIS:** Vols demanar un permís i estàs a casa?, vols demanar les vacances, material, full de declaració d'IRPF, notes informatives, etc., aquí trobaràs tots els documents oficials de la casa i si demanes un permís i tens dubtes també tens els criteris que utilitza l'Administració per a denegar-los o concedir-los.

- **FAS, ESTUDIS LEGALS, AJUDES I ALTRES QÜESTIONS:** les bases oficials del FAS, els acords entres sindicats de la funció pública i la Generalitat, estatuts del **CAT-ME**, ajudes oficials.

- **LINKS:** enllaços a les pàgines més interessants, Cos Nacional de Policia, Guàrdia Civil, Erzaintza, FBI, fins i tot i també en aquest aspecte són únics, tens els enllaços a les pàgines dels altres sindicats del cos per a que puguis comparar les diferents pàgines, segur que et quedaràs amb nosaltres...

- **FULL D'AFILIACIÓ:** si després de visitar-nos vols afiliar-te ho tens fàcil.

La pàgina es troba en continua evolució, es modifica gairebé setmanalment i està oberta a les aportacions que volgueu fer.

És una pàgina sense cap tipus de limitació, nosaltres no fem com altres que limiten els seus serveis als que paguen la quota d'afiliació, si l'Administració no ens dona formació, perquè s'ha de discriminar a cap mosso, independentment de la seva afiliació, és per això que la nostra pàgina ofereix tot allò que uguis necessitar i si no trobes el que busques posat en contacte amb nosaltres i treballarem per a millorar-la.

Si vols col·laborar amb nosaltres, si saps com millorar el contingut, si vols incloure d'altres disposicions legals als diferents apartats, si vols incloure altres coses interessants, estudis policials, mèdics, sobre tornicitat, etc., ja saps on trobar-nos

www.catme.es.vg

webmaster: colectiu@worldonline.es

llista de correo: mossosdesquadra@eListas.net foro de debat dels MMEE

RELACIÓ DE TASCA JURÍDICA DESENVOLUPADA EL DARRER MES.

- Inici del procediment per la reclamació del pagament de la nocturnitat.
- Inici del procediment pel cobrament de l'especialitat en l'escala bàsica de la SCCOB.
- Inici del procediment per forçar la publicació de la RLT.
- Presentació de dues demandes en relació a contenciosos-administratius contra resultats psicotècnics d'accés a la categoria de caporals.
- Presentació de diversos escrits en relació a contencions interposat contra la concessió a una empresa privada del control de baixes mèdiques.
- Presentació de demanda sobre aspirant suspès a les proves d'accés al Cos.
- Presentació de denúncia penal per presumpta falsedat documental en relació a la celebració del Consell de Policia el dia 16 de febrer.
- Tràmits diversos en relació a la denúncia per impediment de la concentració de protesta a l'EPC.
- Intervenció diversa en relació la incoació i tràmit de sis procediments disciplinaris.
- Intervenció en tres judicis contencions-administratius.
- 22 reclamacions d'aplicació de coeficients multiplicadors.
- 60 reclamacions d'aplicació de sentència de l'Audiència nacional.
- Denúncia a Inspecció de Treball sobre condicions de la SCCOB.
- Inici de procediment per impugnar l'horari de la SCCOB.

Com podeu veure, jurídicament, aquest mes passat s'ha incidit de forma molt específica en la sala de Barcelona, cosa que es deu a les reiterades queixes que rebem per part d'aquest companys, al nostre entendre, queixes més que fonamentades. El **CAT** és una eina al vostre servei, així que si creus que hem d'incidir en el lloc on estàs destinat, per qualsevol qüestió, confia en nosaltres, comunica'ns el problema, i tot el que puguem fer des del sindicat ho farem. Tingues present, per això, que sovint, les denúncies o queixes s'han de fer a nivell individual. Intentarem fer-vos un apunt mensual com aquest de la tasca jurídica que es fa. Com podreu entendre estendre'ns en la informació de cadascun d'aquest temes significaria fer-ne un article de cadascun i, per tant, fer una revista quatre vegades més extensa, cosa que, ara com ara, no podem fer. Tanmateix, si algun company vol una informació major sobre algun dels temes, que ens la demani.

Tingueu clar que al sindicat no només es fa tasca jurídica, sinó d'altre també d'incidència sindical, la qual s'ha d'afegir a la jurídica, en aquest cas, mobilitzacions, intervenció en conflictes o reivindicacions com ara als TEDAX, Escortes, conflictes individuals, atencions telefòniques, reunions, instàncies i escrits de tota mena.

SALUT !

PROCESSOS SELECTIUS MANIPULATS? NOOOOOOR!

(2PART)

Xavier Llopart i Torrejón

Després de llegir l'article de l'Enric Alsina del mes passat he pensat que també jo podia explicar-vos la meua experiència amb els processos selectius, concretament el d'ascens a caporal.

Dues vegades m'he presentat a caporal, la primera en la convocatòria de l'any 1996. Vaig quedar fora per puntuació després d'haver superat totes les proves, el contenciós que vaig presentar en el seu moment es va perdre "caducat" gràcies a la inestimable ajuda del SAP-UGT concretament sempre agrairé al senyor Carazo ex-secretari d'affers jurídics del SAP-UGT que aquell contenciós caduqués. Joan, gràcies per sempre i que la vida et sigui propícia.

La segona vegada que em vaig presentar per a caporal va ser l'any següent, l'any 1997 i aquesta vegada em van suspendre a la prova psicotècnica.

Vaig presentar un recurs contenciós-administratiu que per raons de la vida va estar dormint en un calaix del Tribunal Superior de Justícia fins a l'any 2000, que va ser quan algú se'l va trobar i es va reiniciar el procediment, més millor dit, es va iniciar el procediment contenciós-administratiu ja que no s'havia fet res des de l'any 1997 que es va presentar.

Ara a principis de l'any 2001 i una vegada he tingut accés a quasi bé tota la documentació referent a aquella convocatòria he presentat la demanda i hores d'ara estic a l'espera de la resposta per part de l'administració a les meves consideracions expressades a l'escrit de la demanda, resposta que espero amb moltes ganes ja que vull veure que diu l'administració a les presumptes irregularitats que s'extreuen de la vista de l'expedient administratiu i que son les que ara us explicaré per a que tots vosaltres jutgeu.

Del resultat dels tres test psicotècnics que vaig fer, en teoria el Gabinet de Selecció i Avaluació de Recursos Humans va realitzar un informe sobre la meua valoració, informe en el qual es va basar el Tribunal de l'oposició per a considerar-me NO APTA i per tant quedar fora de la convocatòria, doncs bé, la primera irregularitat que s'observa no es una errònia valoració, no, és més greu que tot això, l'informe signat per la Sra. Ma Dolors Jofré i Parera com a Responsable

Generalitat de Catalunya
Departament d'Interior
Direcció General de Seguretat Ciutadana

37

**INFORME PROVES PSICOTÈCNiques CONVOCATÒRIA CAPORALS
NÚM. 49/97.**

- Proves psicotècniques aplicades:

- . BFQ: Questionari Big Five que avalua 5 dimensions i 10 subdimensions de la personalitat.
- . FMX-5: prova de perfil laboral formada per unes escales que engloben una sèrie de factors que permeten valorar els trets de personalitat mitjançant l'autoavaluació.
- . IPL: inventari de personalitat laboral orientatiu dels trets del subjecte enfocats al possible funcionament en el lloc de treball motiu de la convocatòria.

- Es detalla el contingut dels perfils individuals:

BFQ:

Generalitat de Catalunya
Departament d'Interior
Direcció General de Seguretat Ciutadana

Faig constar que aquesta fotocòpia reproduïx fidelment l'original

Data 7/11/00

del Gabinet de Selecció, a part que no porta data de realització, esta realitzat en tres fulls que porten el membret de Departament d'Interior, departament que l'any 1997 no existia i que va ser creat pel Decret 297/1999, de 26 de novembre, de creació i reorganització de departaments de l'administració de la Generalitat de Catalunya.

- Aquest informe es va realitzar l'any 1997?
- Si es va realitzar l'any 1997 com es que porta membret del Departament d'Interior, que no existia llavors?
- Per què l'informe signat per la Sra. Jofré no porta data?

La Sra. Jofré va ser nomenada com a Cap del Gabinet de Selecció per resolució del Conseller de Governació el dia 31 de juliol de 1998 i així consta al DOGC nº 2697 de 6/08/1998

Més coses....

Després de realitzar la prova psicotècnica i veure que m'havien considerat NO APTÉ vaig sol·licitar una entrevista per a contrastar els resultats tal i com preveien les bases de la convocatòria.

L'informe de la referida entrevista realitzada el dia 19 d'agost de 1997 tampoc porta data, està signada per la senyora Francesca Roig i López, Facultativa Psicòloga del cos de MMEE i alehop maripili!!!! **també porta membret del Departament d'Interior, ves pèr on!!!!**

- Aquest informe es va realitzar l'any 1997?
- Si es va realitzar l'any 1997 com es que porta membret del departament d'interior, que no existia llavors?
- Per què l'informe signat per la Sra. Roig no porta data?

La senyora Roig va ser nomenada per resolució del Conseller d'Interior com a facultativa psicòloga del cos de MMEE dia 11 d'abril de l'any 2000 i així consta al DOGC nº 3122 de 17/04/2000.

Podria detallar-vos més "Anomalies" (sent considerat) que s'extreuen de la documentació entregada per l'Administració de la Generalitat i que serveix com a prova de la meva demanda, us les podria explicar però ocuparia massa espai de la revista i no val la pena ja que queden suficient acreditades (a més que les reservo per a la fase de prova del recurs contenciós-administratiu) i si algú no s'ho creu, tota la documentació es troba a la Sala Contenciosa Administrativa de la Secció 4ª del Tribunal Superior de Justícia i ha estat entregada voluntàriament per l'Administració de la Generalitat de Catalunya a requeriment meu per a l'esclariment dels fets que van significar la meva exclusió d'un procés selectiu, i com també podeu veure tots els documents porten el segell de la Direcció General de Seguretat Ciutadana on posa que algú fa constar que aquesta fotocopia reproduïx fidelment l'original, això ja sembla "cachondeo".

Ara espero tranquil·lament la resposta de l'Administració a la meva demanda, vull veure com s'explica que uns informes elaborats l'any 1997 porten el membret del Departament d'Interior, entre d'altres "irregularitats" o "anomalies", estic segur que la resposta serà prou convincent, je, je!, estic impacient, i tranquils que vosaltres ho sabreu en quant m'hagin contestat, aquest contenciós no em caducarà com em va passar amb el que em va portar el SAP-UGT.

Processos selectius manipulats? i ara, que dius boig.

SITUACIÓ ECONÒMICA DEL CAT.

Com a organització sindical, som conscients que hi ha moltes coses que hem de millorar i abastar de cara al futur per tal de ser millor organització del que som. Així doncs, hi ha força coses que caldria fer: arranjar el local, incrementar els nostres serveis jurídics, oferir més serveis sindicals, fer dictàmens pericials en tots els procediments jurídics que interposem, incrementar les visites sindicals, fer més i millor màrqueting, pagar despeses als nostres delegats, fer arribar a casa dels afiliats tota la informació sindical que els afecta, incrementar la tirada i qualitat de la nostra revista, i un llarg etc.

Tanmateix, tot val diners. Així doncs, per tal de prendre decisions sobre les prioritats d'aspectes a millorar i abordar-les amb plena seguretat, es va encarregar al Secretari d'Administració del sindicat un petit informe pressupostari que, tenint en compte les despeses fixes que té el sindicat ara mateix i les despeses del mateix tarannà, ens permetés veure, a grosso modo, la disponibilitat econòmica que teníem per a fer inversions i començar a millorar tots aquests aspectes.

Com a despeses fixes del sindicat hi vam incloure:

- Impressió de revista mensual.
- Lloguer de local.
- Pagament d'advocats.
- Despesa telefònica.
- Pagament de crèdits.
- Aigua i llum del local.
- Assegurança contra suspensió de feina i sou.
- Material d'oficina.

Com a ingressos fixes vam comptar:

- Quotes d'afiliació.
- Diners que s'ingressen de la Generalitat per tots els conceptes.

Amb aquest càlcul, el sindicat té un dèficit esperat anual de, aproximadament, 140.000 ptes.

Si a més, tenim en compte que, sovint, es produeixen despeses extraordinàries no calculades, com ara peritatges, procuradors, etc., el dèficit pot ser molt superior. Així doncs, a hores d'ara, tot i estar al mes de març, preveiem un dèficit per aquest any de quasi 500.000 ptes.

Molts direu, l'ara que... ens expliquen aquests? Doncs bé ho expliquem per diversos motius. En primer lloc, la nostra organització, sempre s'ha destacat per la seva transparència, si més no en tot el possible; en segon lloc, molts dirigents, afiliats i companys en general ens demanen sovint el perquè no arreglem els lavabos del local, el perquè no enviem informació a casa, el perquè no enviem més comunicats, el perquè no fem això o allò i, creiem que, amb aquests números, ho entendran.

No és una qüestió de saber o no saber, de voler o no voler. Tenim moltes idees, sabem com portar-les a la pràctica, tenim molts projectes, però no tenim diners. És més, el sindicat no pot tenir dèficit, el que es compra s'ha de pagar. Per tant, si la cosa no millora, ens podem trobar amb que a partir de cert mes de l'any, ja no tinguem diners per continuar publicant la revista i podria donar-se el cas que durant uns mesos l'haguéssim de deixar de publicar.

Un sindicat pel seu funcionament mínim, i entenem que les despeses fixes a les que hem fet referència, responen a aquest mínim (excepte revista), necessita uns ingressos mínims. Tenir-ne menys vol dir haver de retallar. En el nostre sindicat, aquests ingressos mínims passen, actualment, per un increment d'afiliació.

Per eixugar el dèficit que hem considerat ordinari, 140.000 ptes, calen 12 afiliats, nets, més. Si considerem el dèficit normal com el 500.000, en serien 42.

Amb una visió més real podem assegurar que

SITUACIÓ ECONÒMICA DEL CAT.

obtenint 100 afiliats més que els que tenim actualment, el sindicat tindria un equilibri pressupostari que ens permetria continuar treballant com fins ara. Amb increments superiors dels ingressos i de les afiliacions podríem començar a plantejar-nos aquesta inversió a la que fèiem referència al principi i que seria tant necessària per millorar l'acció sindical.

Aquí és on volem entrar en el tercer motiu d'aquest escrit. Som conscients que gaudim de la simpatia de bona part del col·lectiu; som conscients que el nostre missatge, forma de fer, filosofia, acció, compta amb el suport moral de molts companys; ens creiem mereixedors de confiança i creiem haver-ho demostrat als companys que ens han necessitat (tot i que coneixem el cas d'algun company que diria el contrari, per suposat, entenem que erròniament) o en els fets on ha intervingut o actuat la nostra organització; però creiem que aquests companys no han estat prou conscients del necessari que és econòmicament que s'afiliïn a la nostra organització. I és aquest el tercer i principal motiu d'aquest escrit.

Quan ens fem pesats demanant-vos que us afillieu no ho fem pas amb cap afany de lucre, ni de poder dir que som 2 o 3 mil afiliats, és una qüestió de pura necessitat per aquesta organització.

Evidentment, si als qui va dirigit aquest o d'altres escrits demanant el seu suport material, la seva afiliació, no fa efecte, podem continuar treballant, funcionant i mantenir-nos, però, difícilment podrem fer més del que fem o millor del que ho fem.

Estem segurs que podem créixer molt per sobre d'aquests cent afiliats més que necessitem, però depenem de que cadascun de vosaltres s'ho plantegi i prengui la decisió d'atorgar-nos la seva confiança.

SALUT!

ABRIL 2001/NÚMERO 71

PER UN AMIC MORT...

Avui em sento una mica "depre" i no seré massa dur amb els nostres estimats dirigents.

Avui es dilluns 19 de març de 2001, el dissabte van matar un company, en SANTOS SANTAMARIA, que ha caigut quan estava de servei, tot i que el nostre estimat Conseller digui que estava fora de servei, **s'esta de servei les 24 hores del dia, i el company Santos es el clar exemple d'això.**

Quan portava el meu fill al cole, (us he de dir que te sis anys i que no li he explicat res de l'atemptat de dissabte, la meva dona va ser qui li va explicar donat que jo treballava), doncs bé, quan anàvem cap al cole s'ha trobat una companya de la seva classe i sense que vingués al cas i sense que ningú li preguntes res li ha dit:

"ETA a matat un amic del meu pare"

La nena no ho ha entès i el meu fill li ha tornat a dir d'una altra forma:

"ETA a matat un mosso d'esquadra"

Encara ara tinc un nus a l'estómac....

Si fill, en SANTOS es un amic del teu pare que s'ha jugat la vida pels altres, que ningú oblidí això i com amic meu, tot i que no el coneixia, demano el màxim de respecte envers aquest amic.

Aquest amic, President Pujol, no era un "xicot" com vostè va dir el mateix dia de l'atemptat, era un agent de policia, era un mosso d'esquadra, no un "xicot", respecte President.

Ara s'ha obert una porta que estava tancada i que molts es pensaven que no s'obriria mai, aquests malaurats fets els hi faran canviar d'opinió i veure les coses de forma diferent i també de prendre's la seva feina amb més professionalitat del que ho feien fins ara.

Per que als que ens juguem la vida ens pugen un miserable 2% i als que estan tranquil·lament als seus despatxos els pugen un 20%?... això no te senti i espero que la casa valori la nostra feina, els de l'escala bàsica, com Deu mana, i que vegi que sense nosaltres, "la carne de cañon", no es podria tirar endavant el desplegament que tant bonic pinten..... al meu amic Santos.....

CAT 11

L'ENTREVISTA

Miquel Moreno

Fa molt de temps que llegeixo en altres revistes, sindicals i de l'administració, entrevistes a alguna personalitat política o comandament d'aquest cos, per tal de que expliqui meravelles del nostre desplegament. Donant via lliure al meu interès periodístic, i en exclusivitat, vaig aconseguir entrevistar a l'agent 0069.

L'agent 0069 justament ara fa un any que va ingressar al nostre cos i és més coneguda entre els companys com "La muñeca hinchable". És el màxim exponent femení de la lluita sindical i en aquesta entrevista repassa, tant la seva trajectòria com la problemàtica del cos.

PRIMER DE TOT, QUIN GRAU O ESPECIALITAT TÉ VOSTÈ?

Bé, aquesta és una pregunta complicada perquè no sóc aspirant, ni funcionaria en pràctiques i per suposat tampoc funcionaria de carrera, es podria dir que estic dins del grup de "los muñecos hinchables".

NO SONA MALAMENT AIXÒ DE "MUÑECO HINCHABLE"? NO ÉS MÉS ELITISTA DIR QUE ESTÀS A INFORMACIÓ O AL GEI?

Evidentment no li negaré que farda més dir que estàs a informació o a GEI, però cadascú ha de saber el rol que juga en aquesta societat i jo el tinc perfectament assumit. El que sí em molestaria es que utilitzessin termes menyspreadors com "muñeca de goma" o "muñeca de làtex", perquè en aquest cos com en la societat trobem reductes on hi ha molt masclisme, encara que costi de reconèixer.

QUINES SÓN LES SEVES EXPECTATIVES DINS DEL COS.

Trepitjant de peus a terra, li diré que el més segur és que no ascendeixi mai i que em jubili tal com estic. Cosa que tampoc és dolenta perquè de tots els que hi som la gran majoria es jubilarà de Mosso i molts pocs, per no dir el escollits, és jubilaran de caporal en amunt. A part com que només tinc el graduat escolar la meva escala té pocs esglaons.

AMB L'APROVACIÓ DE LA DISPENSA DE GRAU LA SEVA ESCALA JA TÉ UN PARELL 12 CAT

D'ESGLAONS MÉS.

Miri o és un il·lús o és un agent d'afers interns i vol estirar-me de la llengua per després emparar-me. La dispensa de grau s'ha fet per poder col·locar a aquells comandaments "escollits" i que per manca d'estudis no podien ascendir més, però no "pels ciutadans de a peu". Per l'anònim que es beneficiï hi haurà 9 amb nom i cognoms.

PEL QUE M'HA DIT NO TÉ EN MOLT BON CONCEPTE A LA DIVISIÓ D'AFERS INTERNS.

En qualsevol cos policial ha d'existir un departament que s'encarregui de vigilar al propis policies, ja que al tenir un cert poder cauen amb la temptació d'abusar d'aquest. Però, una cosa es perseguir delictes i una altra és obrir expedients i imposar una sanció per no justificar una indisposició, això em sembla una passada. Resulta que quan l'infractor té galons, aleshores no passa res i es busca la fórmula per tapar-ho.

ARA EL TENIR UNSQUANTS GALONS SONA A CALERONS...

Sí, que vols fer, l'administració actua d'aquesta manera, ja m'he queixat prou i he anat a manifestacions però tot apunta que no hi haurà marxa endarrera.

L'EVOLUCIÓ

L'ENTREVISTA

Sembla ser que l'administració no vol adonar-se que la pèrdua del poder adquisitiu perjudica més al que cobra un sou més baix. L'argumentació de compensar la penositat d'aquests comandaments, els quals en la seva majoria no fan nits ni caps de setmana i en molts casos ni surten de la comissaria, no se la creuen ni els meus tres fills.

AH! TÉ TRES FILLS? I COM S'HO FA PER PODER MANTENIR-LOS?

Perquè al no ser funcionaria de carrera no m'afecta la llei d'incompatibilitats i amb unes quantes horetes extres em trec més que el que li augmentaran al comissari aquest any.

MÉS QUE EL COMISSARI? PERÒ SI L'INCREMENTARAN MÉS D'UN MIL·LIÓ DE PESSETES. DIGUIM EN QUE TREBALLA QUE A MI SEGUR QUE M'INTERESSA.

No crec que a tu t'interessi, és una feina per la qual jo he estat especialment dissenyada. A més tu sí que estàs sotmès a la Llei d'incompatibilitats i encara que guanyem poc, no seria cap excusa pels que tu i jo sabem. Et sortiria més a compte demanar una excedència i treballar en una altra professió menys arriscada i que no treballen caps de setmana ni nits i que en molts casos superen el nostre sou. És molt significatiu que la Generalitat en el 92 publicava anuncis en la premsa que deien "fes-te Mosso d'Esquadra 185.000 Ptes. al mes" i en canvi ara ja no diu res del sou i en canvi sí del número de places. Serà que el nostre sou ja no es tant atractiu i interessa més vendre que hi ha una gran quantitat de places.

CANVIANT DE TEMA, COM CREU QUE S'ESTÀ PORTANT A TERME EL DESPLEGAMENT.

Penso que l'administració s'havia preparat per córrer una carrera de fons, però al haver modificacions en els que presideixen el comitè organitzador, van creure que podríem guanyar participant en totes les curses, inclosa la de 50 metres. No es va tenir en compte que per això fan falta molts atletes, bons entrenadors, una bona planificació dels mètodes d'entrenament, material de qualitat i capacitat d'il·lusionar. Més tard es van adonar que de tot això, de l'únic que disposaven era de la il·lusió dels atletes, però ni tan sols això van aconseguir mantenir.

Evidentment no et càpiga dubte que sortir ara reconeixent que es van equivocar de cursa, no

està fet pels polítics de torn.

M'HAN DIT QUE CADA FINAL DE MES VA A MANIFESTAR-SE DAVANT EL DOMICILI D'UN POLÍTIC.

Si cada mes vaig a General Mitre a veure si el Sr. President té interès en solucionar alguna cosa o simplement es dedica a esperar i aplicar el dit "para lo que me queda en el convento...", delegant en el Conseller en Cap els temes d'importància. Ja va sent hora que qualsevol dels dos exigeixi als nostres interlocutors que parin d'actuar prepotentment i obrin una via de diàleg, la qual si ha existit alguna vegada no ha estat trencada pels sindicats.

QUE VOL DIR AMB "SI HA EXISTIT ALGUNA VEGADA..."

Que el Consell de Policia després del MR. MARSHALL, és la farsa més gran que hi ha.

En el Consell no es negocia res, l'administració té tots els asos a la màniga i els sindicats només poden anar a escoltar el que es diu i a ser utilitzats posteriorment dient que les resolucions, ordres, etc. s'han aprovat amb el consens dels sindicats.

A totes les reunions l'administració ens dona els projectes fets i afirmant que allò serà el que s'aprovarà, sense deixar tenir als sindicats la més mínima incidència. Si volem que algun dia els sindicats puguin decidir en les qüestions que afecten les condicions laborals dels Mossos hem de lluitar per canviar l'estructuració del Consell de Policia.

PER ÚLTIM SI EN ALGUNA MANIFESTACIÓ L'ATENGUÉS EL PRESIDENT, QUE LI DIRIA?

Que m'afluixés la corda que porto al coll perquè cada dia me l'escanyen més i arribarà un moment en que ja no podré ni respirar.

QÜESTIONARI:

Un llibre: Metamorfosis.

Un escriptor: Camilo José Cela.

Una pel·lícula: Volver a empezar.

Un actor: Tots els polítics.

Una actriu: Jo en les horetes extres.

Què s'enduria a una illa deserta?: M'emportaria l'endollisme per deixar un cos on prevalgués la capacitat i els mèrits.

Un somni: Torn fix.

GARITA I PROMOCIÓ

Jordi C. González

Tinc davant meu un mapa polític de Catalunya. Unes chinchetes negres marquen aquells llocs on hi ha una comissaria de Seguretat Ciutadana. Unes vermelles aquells on hi ha una de Trànsit. Sembla mentida, fa deu anys aquest mateix mapa només tenia chinchetes negres a Tona i a Vielha. De vermelles, evidentment, cap. Bé, quan la meua promoció va sortir de l'EPC, les presons eren els únics destins que hi havia. Hom sortia amb totes les ganes de treballar i només es trobava amb serveis de garites antediluvianes. He vist veritables drames de gent que no aconseguia adaptar-se a aquesta mena de serveis, i també gent que es va acostumar a viure amb les frustracions que la manca de competències comportava. Quan es van començar a assolir aquestes, hi van haver companys que, perquè les seves circumstàncies particulars s'ho permetien, van aventurar-se, fent molts quilòmetres diaris, a treballar en Seguretat Ciutadana. D'altres, com era el meu cas i el de molts altres, les condicions personals ens van impedir fer-ho.

Es ben sabut que els companys que porten molt de temps a presons, per molt que es presentin a Caporal, mai sortiran. Ara, aquells mateixos agents que es van veure abocats a passar els primers anys de la seva vida professional a les presons, tenen fama d'escaquejats, d'apalancats, de vividors, i no s'els permet promocionar-se. És a dir, l'adaptació, que en el seu moment era una qüestió de supervivència, ha passat a ser considerada com a pur apalancament. Et diuen: Ves a fer quilòmetres, sacrificat pel Cos i el Cos et retornarà el teu sacrifici tenint-te en bona consideració. En que es diferencia això amb el "Todo por la patria" que inundava els portals del benemèrits? Deixa la teua família, deixa els teus fills, demana un préstec per les despeses que es puguin originar i ves a treballar a alguna comarca llunyana. És què no és treball el que es desenvolupa a les presons? Després, presentat a algun curs o a Caporal i ja veuràs com els resultats seran altres.

L'experiència és important en la nostra feina. Estem d'acord. **Però hi ha una cosa que és, no**

solament important, sinó bàsica: El sentit comú aplicat a la vida en societat; es a dir, el CIVISME. Aquesta qualitat, molt més que l'experiència, és la que fa que un policia sigui un professional o no. I el sentit comú no ho dona l'experiència laboral, sinó la vida, o millor, l'experiència vital. Que després l'experiència laboral ajudi a resoldre els problemes amb més rapidesa, estem d'acord. Però no tot, o gaire bé res, es qüestió de velocitat. Conec gent amb molta experiència que desconeix que el policia està per evitar problemes o minimitzar-los, no per causar-los o agrandar-los. Conec gent que porta vuit anys fent garites que són uns professionals intachables, respectuosos amb els ciutadans i complidors excepcionals de la tasca que tenen encomendada. Hi ha alguna cosa més important que requereixi un bon policia?

Què vull dir amb tot això? Que en aquesta santa casa s'acostuma a oblidar que si hi ha un mosso fent garites es perquè algú ha de fer-les. Facin una enquesta entre els membres d'aquest Cos sobre els serveis menys agradables, amb més penositat, i ja veuran que on no hi vol anar ningú es a fer garites. Llavors, què? Són serveis d'escaqueig o són serveis tristes que deuriem de tenir una consideració, si més no, com qualsevol altra? Si us plau!, deixin que pensi que no tot està perdut i facin concursos on no hi meriti desfavorablement el haver estat fent un servei o un altra, on s'avaluï a la persona no pel número de detencions que ha fet, les cares que ha trencat o les vegades que ha dit, cegament, "sí, senyor, el que vostè mani i ordeni", sense tenir en consideració la vessant ètica d'aquest manar i ordenar, sinó el grau de civisme que un hagi assolit en el transcurs de la seva vida. Aquí tenen un valor desitjable en els éssers humans, més en els policies, i un perfecte varen per aplicar als que algun dia estan destinats a portar les rendes d'aquesta immensa roda que anomenen Policia de Catalunya. És que existeix alguna manera millor per engegar el camí cap a una policia del segle XXI en una societat del segle XXI? O és què, realment, no volen una policia moderna, sinó una policia destinada a allunyar-se de la societat pel seu anclatge en el passat?

L'EVOLUCIÓ

MÉS SOBRE INDEMNITZACIONS PER RAÓ DE SERVEI

Aquesta vegada no us parlarem de les indemnitzacions més freqüents, de les dietes i el quilometratge, sinó d'altres tipus d'indemnitzacions que hauríem de percebre i no ho estem fent per "triquinyueles" legals que el nostre Departament s'ha tret de la màniga per no pagar. Situació que ha generat una situació de discriminació en aquest Cos en relació a la resta de funcionaris. Concretament hi ha dos conceptes que són molt clars,

-Assistència a cursos de l'EPC. Segons la legislació sobre la matèria, l'assistència a aquests cursos generen dret a percebre indemnització, que és diferent segons els casos. L'empresa només t'autoritza a fer un curs si signes prèviament una sol·licitud de llicència per estudis, amb l'objectiu d'estalviar-se aquesta indemnització, cosa que per nosaltres podria ser un frau de llei o condició abusiva que anul·laria la llicència, ja que no es sol·licita per lliure voluntat. La nostra opinió és que no s'hauria de signar aquesta sol·licitud i que, tot i haver-la signat, la gent, un cop hagués acabat el curs hauria de reclamar les indemnitzacions, al·legant la coacció sota la qual han signat la llicència. Creiem que si algú tingués la valentia de reclamar, guanyaríem, i amb això es beneficiaria tot el col·lectiu. Així mateix, la jornada laboral que se us ha de computar és l'efectivament realitzada quan esteu a l'EPC, no pas la que se us hauria planificat a la vostra destinació, més quan la jornada que feu a l'EPC és molt superior. Així doncs, si el full de resum mensual que us volen fer signar no respon a la jornada fet a l'EPC no el signeu o signeu-lo només a efectes de recepció. Tot seguit, el que s'ha de fer és reclamar el còmput real. Us imagineu les hores que us estan prenent? Aviam si algú s'atreveix i comencem a reclamar.

-La reglamentació actual també reconeix el dret a percebre **indemnització quan un funcionari canvia de localitat de destinació**, sigui per ascens, concurs o qualsevol altre mitjà de provisió de lloc de treball. Depèn dels casos, però la indemnització pot ser de tres dietes per cada membre de la unitat familiar que es trasllada, a més de pel funcionari, i les despeses de canvi de domicili, ja que aquests canvis de destinació, la legalitat els equipara a un canvi de destinació forçós. Tanmateix, la nostra empresa salva aquesta obligació fent constar a les bases que les destinacions obtingudes tindran el caràcter de voluntaries, contradient la legislació superior. A l'igual que en l'altre cas, ens cal gent que vulgui reclamar i la nostra opinió és que això també es guanyaria.

Endavant companys, animeu-vos i compteu amb nosaltres per les reclamacions.

CRIA FAMA I DORM A LA PALLA

Enric Alsina Illa

Parlant amb molts companys, afiliats i no afiliats, ens diuen que un dels problemes que té el nostre sindicat és la seva imatge. La gent ens comenta que tenim la imatge de ser un sindicat intransigent, sense capacitat de negociació, que ho volem tot i per això no aconseguim res, que som massa radicals, anti-sistema, bé, i tot un seguit de qualificatius que, d'alguna manera pretenen atorgar-nos l'etiqueta d'una organització que no pot ser instrument útil al col·lectiu ja que, en el sistema actual, segons opinió majoritària, un sindicat ha de subtil, hàbil en la negociació, tolerant, constructiu, si és que vol aconseguir alguna cosa, no pas trencador, destraler, subversiu o destructiu.

En moltes ocasions també es responsabilitza directament a la meva persona d'aquesta fama o realitat que, presumptament fa que la gent no opti per la nostra organització alhora d'afiliar-se.

És cert que he fet comunicats i escrits durs, radicals, crítics, àcids. També es cert que hem fet propostes que a l'empresa li han semblat excessives. També vull pensar que som nets i transparents i que el que diem és perquè ho pensem i actuem en conseqüència. També és cert que hem presentat moltes denúncies penals i obert innumbrables procediments contenciosos-administratius, manifestacions, actes de protesta, concentracions i inclòs un tancament al Departament d'Interior.

Totes aquestes certes formen part de l'acció sindical, més quan aquesta no té una altra via de lluita, però, ni de la forma dels

escrits, ni de les nostres accions crec que es pugui deduir que no som capaços de negociar o que som intransigents, precisament, molta de l'acció sindical que es fa té com objectiu obrir una negociació seriosa amb l'empresa, des d'una posició suficientment forta com per treure'n resultats positius.

Els fets, que són demostrables, rebaten els possibles aspectes negatius, si és que els hi ha, de la nostra fama, alguns dels quals volem recordar en aquest escrit, més que res per a que qualsevol a qui intentin vendre la moto sobre nosaltres tingui argument objectius per rebatre aquests judicis de valor.

L'any 92 vaig constituir la secció sindical de la CGT als mossos. Poc després, vam decidir convertir-nos en el Sindicat Autònom de Mossos d'Esquadra (SAME). L'any 95, vam passar a denominar-nos SAP i al 98 vam passar a ser CAT-ME. Des de l'any 92 fins el març del 97, vaig ser, de forma ininterrompuda, Secretari General d'aquesta organització i en el IV Congrés, celebrat l'any 98, vaig tornar a ser escollit.

En tot aquest temps, el sindicat ha fet més propostes constructives que cap altre, com podria demostrar una consulta exhaustiva als nostres arxius històrics, arxius que, desgraciadament es troben en poder físic dels qui actualment ostenten les nostres anteriors sigles. Hem intervingut en moltes negociacions, grans i petites, quan ha estat possible, obtenint més o menys resultats. Si seguim un índex més o menys cronològic, que podrien testimoniar els afec-

CRIA FAMA I DORM A LA PALLA

tats o els mossos més antics, destacaríem:

- Millorament, en general, de les condicions de treball al CP de Tarragona. (tres garites en lloc de quatre, vidres, estufes, tamborets, vestuari, etc.)
- No haver de fer 12 hores per Nadal a Tarragona.
- Elaboració de la primera relació de llocs de treball del Cos.
- Primer i únic concurs de trasllats sota criteris majoritàriament objectius.
- Primer quadrant de desplegament a Vic.
- Horari de Brigada Mòbil.
- Compensació de mensatel (menys dona una pedra).
- Hores de vacances.
- Sales menjador a les comissaries.
- Vals de menjador. (menys dona una pedra, dos).
- Fons d'Ajut Social.
- I moltes i moltes coses més, genèriques i particulars.

No farem com d'altres, que pretenen fer creure al col·lectiu que tot ho han aconseguit ells. Nosaltres el que diem és que hem participat en totes i cadascuna d'aquestes i d'altres qüestions, juntament amb els altres sindicats i, en algunes d'aquestes coses, les nostres aportacions han estat molt importants. Que en moltes d'aquestes coses no ens conformem perquè creiem que són insuficients, però, hem intentat negociar. Fixeu-vos bé que, el Pacte sobre garanties i compensacions en l'aplicació de decret de jornada i horaris, criticat per molts per insuficient, gràcies al qual es pot plegar un cop arribat el relleu, es pot computar l'hora de dinar a agents que estan en torn partit, es percebeix el val de menjador, i altres petites avantatges que no tindríem, el vam signar, **NOMÉS**, nosaltres i el SUME. Nosaltres,

ABRIL 2001/NÚMERO 71

que presumptament, no som negociadors. I no em consta que hi hagi vigent cap altre pacte signat amb les organitzacions sindicals. A més, si el DG hagués complert la seva paraula i s'hagués exhaurit la negociació, hauríem aconseguit el torn fix, l'horari d'autocobertura, el 7X7 i el cobrament de dietes lamentablement la divisió sindical va fer optar al DG per no continuar una negociació amb nosaltres, de forma unilateral, deixant-nos amb el cul a l'aire.

La darrera negociació portada a terme per tots els sindicats i amb la participació, crec que molt fonamental, de la meva persona, va aconseguir un horari de 7X7 pels grups 200 de les ABP, lamentablement, quan ja s'havia arribat a un acord amb els comandaments de Girona i es va traslladar l'acord a Barcelona, els nostres polítics es van posar les mans al cap i van fer marxa endarrera (fixeu-vos si era dolent pels mossos), deslegitimant, com a negociadors, als comandaments de Girona. Qui és que no negocia? Això podrien testimoniar-ho tots els meus companys, d'altres organitzacions, que van intervenir en la negociació.

Per això em sap tant de greu que després de tantes coses, d'haver demostrat tantes vegades la nostra capacitat de negociació, de tants anys, encara algú es cregui judicis de valor tant infundats.

Aprofito per aclarir que la persona que va iniciar una vaga de fam fa algun temps davant la comissaria de Blanes no era jo ja que em consta que molta gent s'ho va pensar.

Sabem i volem lluitar, però també negociar si l'altra banda ho vol.

SALUT !

Hi havia una vegada....

Josep Maria Ferré i Guri
Delegat del CAT a les comarques de Lleida i Tarragona

Hi havia una vegada un cos de policia en un petit país del que ni tan sols m'imagino on pot estar situat. Estava immers en un procés de transformació constant, doncs, encara s'estava estenent per la geografia del mateix.

Tot va començar, quan uns polítics, van assolir el poder i els va caure del cel la responsabilitat de engegar una policia. Però, què en sabien ells de policia? Res de res. Des del principi van confondre, el que havia de ser una policia en un Estat social i democràtic de dret (policia al servei del ciutadà), amb el ser, d'una policia al servei d'un partit polític governant. (per molt legitimat que aquest estigues per les urnes).

Així doncs, van encomanar les tasques de responsabilitat d'organització operativa a uns poquets agents, els quals, la seva única experiència en el camp policial era, gairebé exclusivament, la de vigilar un antic edifici institucional. Poc a poc les responsabilitats van anar incrementant-se, alhora que aquells primers agents, els de la màxima confiança dels polítics governants, van ser ascendits per l'únic mèrit de la obediència obcecada, primer a caporal, sergent, sots-inspectors, etc., fins a arribar a ser la cúpula jeràrquica d'aquell cos policial. Estaven que ni tocaven de peus a terra. Aquests, sempre a cavall entre les ordres directes del polític, que en definitiva els va col·locar allí i al que sempre l'haurien d'estar agraïts, i tota una responsabilitat al haver de gestionar a mils de subordinats que any rera any anaven incorporant-se en distintes promocions en aquell cos policial.

Aquells governants havien confiat la gran responsabilitat operativa, que suposava el desplegament d'aquella nova policia, a uns senyors als que sens dubte, els quedava massa gran. Poc a poc es varen anar repartint les diferents especialitats que anirien sorgint, com ara, unitats i/o serveis d'informació, d'afers interns, brigades, també van anar obrint-se noves casernes de policia. Tot això, es clar, comportà que es generessin distintes càrrecs de responsabilitat en "cascada" que van ser coberts per policies de la seva confiança. Confiança, guanyada gràcies a haver raspallat les espatlles a aquells màxims comandaments, o senzillament perquè anaven molt ben recomanats per algun polític que altre. No es penseu, tots aquests ascensos, estaven cenyits al màxim compliment de la normativa vigent, bé, quasi sempre. Normativa aquesta, quan no feta, sí impulsada, pels propis polítics governants, casualment sempre del mateix partit polític. Gairebé en tot concurs oposició hi figuraven en els tribunals qualificadors, aquells senyors de la cúpula policial. A aquests senyors els feia molta por que podes haver algú, que assolís per la via que fos, un càrrec de responsabilitat tal, que els podes qüestionar la seva forma de gestió policial. Es van, fins i tot, incorporar a les cúpules, policies, provinents d'altres cossos, però, es clar, passant pels filtres i lligams que calien. Era una manera de maquillar i donar un pessic d'aparença professional al que en absolut la tenia. Quan els efectius policials de base, anaven portant un cert temps en el cos, s'adonaven que hi havia una molt notòria percepció de manca de transparència en tot concurs oposició (a tots els nivells). En absolut depenia de la seva capacitat i esforç per a optar a un ascens. S'estava promovent que un seguit de comandaments d'alta responsabilitat, fossin gent submissa i que el seu màxim mèrit fos la no discrepància i la obediència incondicional al polític i/o al seu immediat superior. en contra del que calia, que era ser uns bons tècnics de la seguretat pública al servei de la ciutadania i, coneixedors i aplicadors d'una forma de gestió policial a l'alçada dels temps que vivien.

Entendrem que de tant en tant se'ls colava algun que tenia la capacitat, coneixements i certa convicció del que s'atansaria a ser una més correcta gestió policial, però a la que era detectat se'l arraconava, o necessàriament havia de canviar la seva manera de pensar si volia tenir possibilitats de major ascens. En les categories, mitjanes i baixes especialment, donat el gran nombre d'efectius que s'havien de proveïr, hi havia gairebé lloc per a quasi tothom, exceptuant aquells que en algun moment haguessin alçat de forma manifesta una veu discrepant amb aquella manera de gestió policial. Es a dir, que si descomptem aquells que els interessava especialment que ascendissin, els que els venien indicats directament pels governants i potser a algú al que devien algun favor, només restaven unes poques places per als suposadament neutres. Es per això, que podem dir, que entre tants comandaments n'hi havia algun que altre que sí donava la talla, com a mínim, pel que fa al tracte amb els seus subordinats. Però era precisament aquella percepció generalitzada de manca de transparència en tota provisió de llocs de treball, la que d'alguna manera, restava autoritat moral inclòs a aquells que sí demostraven en la seva activitat diària de comandament, estar capacitats per a dur-les a terme. Aquests pocs comandaments, als que podíem qualificar com a neutres, resultaren ser tant vàlids, com aquells tants i tants policies que s'havien quedat arraconats en el seu intent de promoció. Per no esmentar a aquells que havien donat prioritat a la seva vida familiar alhora de presentar-se o no a un possible ascens.

Sí, això passa en aquell petit país del que parlàvem al començament, però no sé perquè, em resulta familiar.

KANYA & KONYA

SEMPRE SOTA MÍNIMS PERIFÈRICS, EXCELENTS I MARGINALS.

L'ANEQUET
LLEIG EXPULSAT
DEL SAP...
CRIA PATOS!!

BRUS:

ROSA CREUS
S'ENVA A L'ORIENT.
ADEEU!!

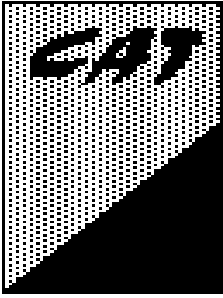
VINE A CASA
DEL M. HONORABLE.

JA ÉS PRIMAVERA A UPC

RADICALITZACIÓ DE LES POSTURES SINDICALS, DE FOR!!

COL·LECTIU AUTÒNOM DE TREBALLADORS

C/ Tanger 48, baixos 1^a, Barcelona 08018
Telf. 93 485 03 50 Fax. 93 309 44 80
email: cat-me@teleline.es
www.catme.es.vg

SOL·LICITUD D'AFILIACIÓ

DADES PERSONALS

Nom i Cognoms _____

Adreça _____

Població _____ CP _____

Comarca _____ Província _____

Telèfon _____ NIF _____

Estudis _____

E-mail _____

* Desitjo rebre correspondència i publicacions al meu domicili: SI / NO

DADES PROFESSIONALS

Categoria _____ Núm. agent _____ Promoció _____

Escamot _____ Destinació _____

Tel. servei/ext. _____

DADES BANCÀRIES

Banco Caixa _____

Entitat _ _ _ _ Oficina _ _ _ _

Dígit de control _ _

Número de compte _ _ _ _ _ _ _ _

Signatura:

ALTRES DADES (A omplir pel CAT-ME)

Data d'afiliació _____ Núm. de carnet _____

Delegat que rep l'alta _____

Observacions _____